

ΚΑΤΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

costas.co@politis-news.com

Ήταν πουλλίν τζαι επέτασεν

Του Κώστα Κωνσταντινίδου

● Από όλες τις αντιδράσεις στο Νότο, με αφορμή τις μαζικές κινητοποιήσεις των Τουρκοκυπρίων στο Βορρά, η πιο ενδιαφέρουσα ήταν αυτή του Άντρου Κυπριανού.

● Κόντρα όχι μόνο στην πολιτική σκέψη αλλά και την κοινή λογική, ο γ.γ. του ΑΚΕΛ προσέφερε δημόσια στήριξη στις κινητοποιήσεις, επαναλαμβάνοντας έτσι αυτό που είχε κάνει και ο προκατόχος του (,) Δημήτρης Χριστόφιας, όταν είχε στηρίξει δημοσίως τον Ταλάι στις «εκλογές». Δίνοντας στη «Βολκάν», τον Έρογλου και το υπόλοιπο είδος τους την ευκαιρία να τον χτυπήσουν σαν φρεσκοψαρεμένο χταπόδι στον πρώτο βράχο.

● Είναι αλήθεια πως, δημοσίως, ο Άντρος Κυπριανού δεν δίνει την εντύπωση ιδιαίτερα εξυπνου ανθρώπου, για να το θέσω κομπάζ. Όμως κάθε άλλο παρά έτσι είναι. Μια χαρά κόβει το μυαλό του. Και το διαπιστώνει κανείς εύκολα μιλώντας μαζί του. Σε αντίθεση δε με τον Πρόεδρο Χριστόφια, ξέρει πότε να ανοίγει το στόμα του και πότε όχι.

● Συνεπώς, γιατί το πέταξε; Δεν ήθελε και πολύ νιονιό για να καταλάβει κανείς πως το πιθανότερο θα ήταν να βγουν οι... Λύκοι όλων των ειδών, επίσημοι και μη, και να το χρησιμοποιήσουν πάλι ως «απόδειξη» του ότι οι διοργανωτές των εκδηλώσεων είναι «πράκτορες των Ελληνοκυπρίων» κτλ.

● Η υποψία είναι η ίδια με τότε. Το ΑΚΕΛ, ειδικά με τον Χριστόφια στην εξουσία (τον Χριστόφια με τις ασήκωτες ευθύνες για το 2004, τη στροφή

της Μεγάλης Παρασκευής και το τοιμέντωμα της διχοτόμησης), αντιλαμβάνομε πως οι κινητοποιήσεις αυτές στην ουσία είναι περισσότερο κοινωνικές παρά πολιτικές, επέλεξε να σταθεί σε μια θέση η οποία τελικώς ίσως εξυπηρετεί τον Έρογλου, αντί τους Τ/Κ.

● Αν διέβλεπε πως οι κινητοποιήσεις θα οδηγούσαν κάπου, μπορεί να αντιδρούσε αλλιώς. Αλλά αντιλαμβάνομε πως δεν έχουν και τόση σχέση με το Κυπριακό, παρά το χαρακτήρα διαμαρτυρίας ενάντια στην Άγκυρα, πήρε μια θέση η οποία βοηθάει στη συντήρηση του αδιάλλακτου Έρογλου.

● Αυτού στον οποίο έχει επενδύσει τα μέγιστα ο Δημήτρης Χριστόφιας στην πορεία που ακολουθεί και η οποία, εκ των πραγμάτων αλλά και των πραγματικοτήτων πια, οδηγεί όχι στη λύση του Κυπριακού αλλά στη διαχείριση της διχοτόμησης.

● Η εκτίμησή τους είναι σωστή. Διάτρητη από απόψεως ιδεολογικής συνέπειας και διακηρύξεων και κυνική. Αλλά σωστή: Οι κινητοποιήσεις στο Βορρά και τα «αίσχτηρ» στην Τουρκία, ΔΕΝ έχουν τόση σχέση με το Κυπριακό, όσο παράδοξο κι αν ακούγεται.

● Οι Τ/Κ ή τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος τους, έχουν μπουχτίσει με την Άγκυρα και θέλουν να την ξεφορτωθούν (παρόλο που και αυτοί όπως και εμείς, κλασικοί Κυπριαίοι, άμα το επιβάλλει το συμφέρον τους τα ξεχνάνε όλα και θυμούνται τη... μαμά πατριδα). Αλλά αυτό δεν σημαίνει πως το κάνουν απαραίτητα διότι θέλουν να ζήσουν μαζί μας.

● Και γιατί να το θέλουν; Μήπως το θέλουμε εμείς; Δεν εννοώ εμένα και πολλούς άλλους στα όρια της γραφικότητας πια όλοι, που θέλουμε λύση. Εννοώ την πλειοψηφία του κόσμου. Η οποία στην καλύτερη των περιπτώσεων είναι παγερά αδιάφορη έως αρνητική.

● Το ίδιο συμβαίνει και απέναντι. Εξ ου και η πανσπερμία απόψεων αυτών που διαδηλώνουν. Από αγνοούς Κύπριους πατριώτες, με την καλή έννοια και παρά τον εκφυλισμό της λέξης στα μέρη μας, οι οποίοι τολμούν (και μπράβο τους) και το κάνουν για τη λύση, μέχρι απολύτως δεξιόστροφους δημόσιους υπαλλήλους το τσεκ των οποίων καθυστέρησε τον περασμένο μήνα. Διότι και απέναντι αφρονεί το είδος...

● Πού καταλήγει ο συλλογισμός; Αφενός μεν στο ότι δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες ότι αυτό που βλέπουμε είναι οι κινητοποιήσεις του 2003 σε επανάληψη. Οι Τ/Κ δεν είναι, πώς να το πω... και τόσο hot πια για να ζήσουν μαζί μας. Και μεταξύ μας, με όλες αυτές τις ακρότητες που συμβαίνουν απ' εδώ και το κλίμα απέναντί τους, δεν τους αδικώ πια.

● Απλώς, τώρα ίσως να απελπίζονται περισσότερο διότι βλέπουν την Άγκυρα να περατώνει την προσπάθειά της να τους υποτάξει και οικονομικά. Και έτσι, να τους ελέγξει πλήρως (αυτό οι καλοπροαίρετοι) την ώρα που τους κόβει και τη... διατροφή (αυτό για τους δημόσιους υπαλλήλους κτλ, αρκετές χιλιάδες και απέναντι). Και αντιλαμβάνο-

νται πως ο Τρίτος Δρόμος, αυτός της «αυτονομίας» εξέλπει.

● Όσο για το ΑΚΕΛ, εκτιμά σωστά την κατάσταση. Όπως σωστή άλλωστε ήταν και η εκτίμησή του πως θα έχανε τη συγκυβέρνηση εάν έλεγε «Ναι» και περνούσε το «Όχι». Είναι 100% σωστό το ΑΚΕΛ. Η ηθική; Αυτό είναι μια άλλη συζήτηση...

ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ

Άντρος Κυπριανού
Γ.Γ. ΑΚΕΛ

«Εμείς λέμε ότι θα πρέπει το Κυπριακό να αποτελέσει μέρος της προεκλογικής εκστρατείας. Εκείνο που θα πρέπει να πρυτανεύσει όμως είναι η σοβαρότητα και η υπευθυνότητα.» Άρα καλύτερα να το αφήσουμε απ' έξω!

Στέφανος Στεφάνου
Κυβερνητικός Εκπρόσωπος

«Η μόνη χώρα που έχει αναγνωρίσει τη λεγόμενη ΤΔΒΚ είναι αυτή η χώρα που προέβη στην παρανομία για να ανακηρύξει το ψευδοκράτος, η Τουρκία.» Με τούτα και με τα άλλα, πιο εύκολα σουσι στο Τόκιο, παρά ψαράκι στο Βόσπορο...

Ντερβίς Έρογλου
Τ/Κ γηγένης

«Οι Ε/Κ δεν αισθάνονται την ανάγκη για επίτευξη συμφωνίας, αλλά υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσαν να τους κινητοποιήσουν.» Όπως ότι θα συνεργαστούν με ένα ανοικτό και προσδευτικό μυαλό σαν το δικό σου;

Εθνικά Δημοκρατικά Κόμματα

Τώρα που και η Αίγυπτος συνταράσσεται από διαδηλώσεις κατά του ισχυρότερου, θεωρητικά, δικτάτορα της Μέσης Ανατολής, ως μην σπεύσουμε να μειώσουμε βαθυστόχαστα τους Άραβες ως «υπανάπτυκτους», «είκοσι χρόνια πίσω» ή ανίκανους για εκδημοκρατισμό. Αλλά δεν είναι και τόσο πίσω οι εποχές όπου οι θεό- και εθνό-πνευστοι ηγέτες μας εκλέγονταν με ποσοστό άνω των 90%, οι εποχές όπου για να έχεις στον όποιο ήλιο μοίρα έπρεπε να ανήκεις σε ένα δικό μας κόμμα ανάλογο με το Εθνικό Δημοκρατικό του Μουμπάρακ και όπου οι ηγέτες ανακάλυπταν μυστικές συνωμοσίες εναντίον τους για να παραμείνουν στην εξουσία. Αν δεν ανακαλύπταμε τη δημοκρατία τη δεκαετία του '80, ίσως σήμερα θα ήμασταν εμείς στους δρόμους να φωνάζουμε. Είναι κοντά τα πόδια της δημοκρατίας μας για να σταθούμε δίπλα στον κάθε Αιγύπτιο.

Γ.Κ

«Καλομελέτα κι έρχεται»

Διαλέγει περίπτερα και φούρνους που διανυκτερεύουν. «Χτυπά» στους στόχους του γύρω στα μεσάνυχτα, που δεν εμφανίζονται συχνά πελάτες. Απειλεί τα θύματά του με σπαθί. Δραστηριοποιείται σχεδόν κάθε βράδυ σε κύριους δρόμους της Λεμεσού, όπου λειτουργούν αυτές οι επιχειρήσεις. Δεν αλλάζει τρόπο δράσης, ώστε να μεπιδέψει τους αστυνομικούς. Οι τελευταίοι είναι πεπεισμένοι πως πρόκειται για το ίδιο άτομο. Για το οποίο είχαν πλήρη περιγραφή και καθαρή απεικόνιση του προσώπου του, αλλά συνέλαβαν λάθος άνθρωπο. Αισιοδοξούν όμως πως δεν θα ξεφύγει από την «αστυνομική τσιμπίδα». Πόσο ακόμη ατζαμής, η πειραγμένος, πρέπει να είναι ένας ληστής για να συλληφθεί; Και πόσο κακομοίρηδες στο μεταξύ μπορούν άδικα να πληρώσουν;

Γ.Κ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

avrupa@kktc.net

Απελευθερωθήκαμε είπατε; Άι σιχτήρ...

Το πανό του Κινήματος Γιασεμί ήταν αυτό που κίνησε το μεγαλύτερο ενδιαφέρον κατά το συλλαλητήριο στο βορρά. Ήταν ένα πανό με δύο λέξεις: «Απελευθερωθήκαμε είπατε; Άι σιχτήρ!» Ε, εσείς, δούλοι της Άγκυρας! Δεν μπορούσατε να το χωνέψετε, έτσι δεν είναι; Κι όμως, είμαι βέβαιος πως και εσείς ξέρετε ότι δεν σωθήκαμε. Αλλά δεν μπορείτε να το πείτε. Διότι είστε πολύ ευγενικοί, πάρα πολύ ευγενικοί. Έχετε εκλεπτυνθεί. Είστε ευέλκιοι σαν χορεύτριες. Αλλά η χορευτριά δεν ψεύδεται, δεν δημαγωγεί. Εσείς τα κάνετε πολύ αυτά. Δεν λέτε «κατοχή». Λέτε «υποτελής διοίκηση της Τουρκίας». Δεν λέτε «Άγκυρα κάτω τα χέρια από πάνω μας». Λέτε «όχι στη διοίκηση με οδηγίες». Δεν λέτε «είμαστε δούλοι της Τουρκίας μέσα στο ίδιο μας το σπίτι». Λέτε «θέλουμε να γίνουμε αφέντες του σπιτιού μας». Δεν λέτε «η κυβέρνηση είναι κυβέρνηση μαριονέτα». Λέτε «η κυβέρνηση εκτελεί τις οδηγίες της Άγκυρας». Δεν λέτε «η Τουρκία μάς εξολοθρεύει». Λέτε «όχι στην αφομοίωση». Δεν λέτε «πακέτο με εκβιασμούς». Λέτε «επιβαλλόμενο πακέτο».

Του Σενέρ Λεβέντ

Είστε πολύ ευγενικοί, κύριοι. Πάρα πολύ ευγενικοί. Τόσο ευγενικοί όσο είναι εκείνοι που βρίσκονται σε ένα επίσημο κοκτέιλ, σε μια επίσημη δεξίωση. Δεν έχει όρια η ευγένειά σας. Δεν πρόκειται να γίνετε αγενείς ακόμα κι αν σας αλυσοδέσουν. Δεν λέτε «αγγούρι». Λέτε «αγγοουράκι». Δεν λέτε «πεζεβέγκη». Λέτε «μεσολαβητής». Δεν λέτε «αυξήσεις τιμών». Λέτε «αναπροσαρμογές τιμών». Δεν λέτε «σκατά». Λέτε «περιτώματα». Δεν λέτε «κώλος». Λέτε «οπίσθια». Δεν λέτε «πούστης». Λέτε «ομοφυλόφιλος». Δεν λέτε «κωλομπαράς». Λέτε «παιδραστής». Δεν λέτε «πουτάνα». Λέτε «κοινή γυναικία». Δεν λέτε «πορνείο». Λέτε «νυχτερινό κέντρο». Δεν λέτε «νόμος για τον τζόγο». Λέτε «νόμος για τα τυχερά παιχνίδια». Παραπονιέστε για τους περιθωριακούς. Τους αποκαλείτε «μικρές ομάδες». Η φωνή τους είναι σαν βουητό μύγας, λέτε. Δεν τους δίνετε σημασία. Διότι δεν ξέρετε ότι αυτές οι μικρές ομάδες είναι που γράφουν την ιστορία. Μήπως δεν ήταν μόνο μικρές ομάδες εκείνοι που ζητούσαν κάποτε να αφεθεί ελεύθερος από τη φυλακή στην

Τουρκία ο κομμουνιστής ποιητής Ναζίμ Χικμέτ; Μόνο μικρές ομάδες ήταν και εκείνοι που ζητούσαν να φύγουν οι αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις από την Τουρκία. Επειδή οι αντιπολιτευόμενοι το καθεστώς στη Σοβιετική Ένωση μετριούνταν στα δάχτυλα του ενός χεριού κάποτε τους αποκαλούσαν «ραγισμένες φωνές». Μικρές ομάδες ήταν και εκείνοι που αντιτίθεντο στον Ζίβκοφ στη Βουλγαρία, στον Τσαουσέσκου στη Ρουμανία και στον Χόνεκερ στην Ανατολική Γερμανία. Μικρές ομάδες ήταν και εκείνοι που αντιτίθεντο στον Χίτλερ στη ναζιστική Γερμανία. Μήπως δεν υπάρχουν Ισραηλινοί που αντιτίθενται στους οικισμούς που ανεγείρει το Ισραήλ στα κατεχόμενα εδάφη; Υπάρχουν φυσικά. Αλλά και αυτοί είναι μικρές ομάδες. Μικρές ομάδες ήταν και οι Γάλλοι που αντιτίθεντο κάποτε σε αυτά που έκανε η Γαλλία στην Αλγερία και υποστήριζαν τερματισμό αυτής της αποικιοκρατίας. Και τους αποκαλούσαν «προβοκάτορες» στα συλλαλητήρια που λάμβαναν μέρος. Αλλά όλες οι περιπτώσεις που απαρίθμησα, κατέληξαν με νίκη αυτών των μικρών ομάδων. Όταν ο εκ των διανοιών της λογοτεχνίας Όσκαρ Γουάιλντ κατηγορήθηκε για ανηθικότητα με πρόφαση την ομοφυλοφιλία και καταδικάστηκε σε φυλάκιση από το βρετανικό δικαστήριο, μόνο μικρές ομάδες είχαν το θάρρος να τον υποστηρίξουν. Ή πάλι πόσα άτομα στήριξαν τον Γαλιλαίο όταν είπα ότι «η Γη είναι στρογγυλή»; Μήπως στην Αρχαία Ελλάδα ήταν πλειοψηφία εκείνοι που υποστήριζαν τον Σωκράτη που είχε καταδικαστεί σε θάνατο; Η ιστορία αυτών που εσείς τώρα αποκαλείτε «μικρές ομάδες» φτάνει μέχρι την Ιερουσαλήμ δύο χιλιάδες χρόνια πριν. Μέχρι τον Ιησού. Μήπως δεν ήταν μια μικρή ομάδα ο Ιησούς και οι μαθητές του που έκαναν μια κοτζάμ Ρωμαϊκή αυτοκρατορία να χάσει την ηουχία της; Αν τους υποστήριζε η πλειοψηφία, μήπως θα σταυρωνόταν ο Ιησούς; Αντιλαμβάνεστε ότι μιλάτε συνεχώς περί «μικρών ομάδων», αλλά οι μικρές αυτές ομάδες και τα πανό τους συζητούνται πιο πολύ από οτιδήποτε άλλο μετά από το συλλαλητήριο; Αφού δεν μπορούσατε να περάσετε πάνω από τον πύργο του ξεσηκωμού, μακάρι να μπορούσατε να τον ξεπεράσετε και εσείς αντί να σας πιάνει σύμπλεγμα κατωτερότητας.